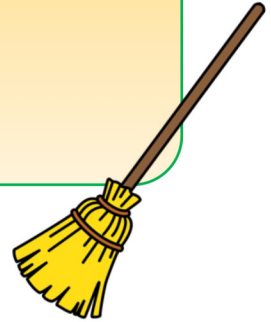
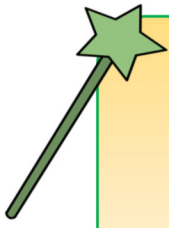

TROLLKARLEN FRÅN OZ

TROLLKARLEN FRÅN OZ

Dorothy bodde på en gård i Kansas. En dag när hon var ute och lekte med sin hund Toto blev himlen mörk.

En väldig storm blåste upp.

- Det kommer en cyklon! ropade henne farbror Henry.

- Snabbt ner i källaren! ropade henne moster Em.

Skräckslagen sprang Toto och gömde sig under Dorothys säng.

Dorothy rusade efter honom. Hela huset skakade. Med en kraftig virvel tog cyklonen med sig huset upp i luften.

- Hjälp, vad händer med oss? ropade Dorothy.

Huset seglade länge genom luften, men så plötsligt landade huset.

- Välkommen till Oz, sa en man med en rolig hatt. Tack du har precis dödat den elaka häxan från öst och gjort oss fria.

- Vem? frågade Dorothy. Jag har inte dödat någon.

- Jo ditt hus gjorde det, sa mannen med den roliga hatten. Titta hennes ben sticker ut där under väggen.

När Dorothy tittade på benen så gick de upp i rök och lämnade bara ett par silvriga skor efter sig.

- Skorna är dina nu, sa mannen med den roliga hatten.

Dorothy tog skorna och satte på sig dem.

- Vet du vägen till Kansas? frågade Dorothy.

- Nej, men kanske den stora trollkarlen kan hjälpa dig. Han bor i Smaragd staden, i slutet av den gula Tegelvägen, sa mannen med den roliga hatten.

Dorothy började att gå längs vägen. När hon passerade ett fält mötte hon en fågelskrämma.

- Hur mår du? frågade fågelskrämman.

- Hej hur mår du? sa Dorothy.

- Inte så bra, sa fågelskrämman. Det är väldigt tråkigt här.

Vart är du på väg?

- Jag ska gå till trollkarlen svarade Dorothy. Jag behöver hjälp så att jag kan komma hem.

- Jag vet ingenting. Jag har ingen hjärna, sa fågelskrämman.

- Åh, stackars dig, sa Dorothy. Varför följer du inte med mig? Kanske kan trollkarlen ge dig en hjärna.

Så de fortsatte tillsammans längs vägen. Efter ett tag såg de en man gjord utav plåt.

- Är du okej? frågade Dorothy.

- Nej, grymtade plåtmannen. Jag kan inte röra mig. Jag blev fast ute i regnet och nu har jag rostat.

Dorothy såg en oljekanna och oljade snabbt plåtmannens leder.

- Tack, suckade plåtmannen. Vart är ni på väg?
- Vi ska till den stora trollkarlen. Vi ska fråga om han kan hjälpa mig att komma hem och fågelskrämman önskar sig en hjärna, svarade Dorothy.
- Tror du att trollkarlen kan ge mig ett hjärta? frågade plåtmannen.
- Ja det tror jag säkert, sa Dorothy.
- Då följer jag också med, sa plåtmannen.

De hade precis börjat att gå längs vägen igen då ett lejon hoppade upp framför dem på vägen. Lejonet gav ifrån sig ett fruktansvärt vrål. Då slog Dorothy till honom på nosen.

- Du måste vara en väldig fegis som väljer att ge dig på oss, sa Dorothy.
- Du har rätt, sa lejonet.
- Du borde be trollkarlen om mod, sa Dorothy och sen berättade hon vart de var på väg.
- Då vill jag följa med er till trollkarlen, sa lejonet.

De promenerade vidare och kom så småningom fram till ett fält som bredde ut sig med röda stora vallmoblommor. En kryddoft fyllde luften och Dorothy och lejonet kände sig plötsligt dåsiga och snart sov de.

- Det måste vara vallmoblommorna som fick dem att somna, sa fågelskrämman.

Lyckligtvis så somnade inte plåtmannen och fågelskrämman som inte var gjorda av kött. De drog lejonet och Dorothy till säkerhet och när de kom bort från vallmofältet vaknade de igen.

Nu såg de något glittrade i fjärran.

-Vi gjorde det. Titta där är smaragdstaden, sa Dorothy. Dorothy knackade på porten och en man i en grön uniform öppnade dörren.

- Snälla, kan vi få träffa den stora trollkarlen? frågade Dorothy.

- Jag kan ta er till hans palats, sa mannen.

När de kom fram till palatset sa vakten åt dem att de fick gå in en i taget. Nervöst gick Dorothy in och på tronen såg hon ett jättestort grönt huvud.

- Jag är trollkarlen. Varför söker du mig? sa det jättestora gröna huvudet.

- Kan du hjälpa mig att komma hem till Kansas? frågade Dorothy.

- Bara om du lovar att göra något åt mig först. Döda den elaka häxan från väst, sa trollkarlen.

Sedan gick fågelskrämman in. En dam med gröna vingar satt nu på tronen.

- Jag är trollkarlen. Vad söker du? frågade trollkarlen.
- Jag är bara en fågelskrämman fylld med halm. Jag ber dig om en hjärna, sa fågelskrämman.
- Döda först den onda häxan i väst, sa trollkarlen.

När det var plåtmannens tur såg han ett fruktansvärt odjur med fem ögon på tronen.

- Jag är trollkarlen. Varför söker du mig? ropade trollkarlen.
- Jag är gjord av plåt och har inget hjärta. Snälla ge mig ett hjärta, sa plåtmannen.
- Döda först den onda häxan i väst, sa trollkarlen.

Lejonet gick in sist. Nu flammade en boll av eld ovanför tronen.

- Jag är trollkarlen. Varför söker du mig? ropade trollkarlen.
- Jag vill ha mod, så att jag kan bli djurens kung på riktigt.
- Döda först den onda häxan i väst, sa trollkarlen.

Vännerna var dystra när de lämnade palatset. Den elaka häxan från väst hade bara ett öga. Med det ögat kunde hon se mycket långt bort. Hon såg vännerna när de lämnade smaragd staden. Häxan blåste i en visselpipa och en vargflock kom springande.

- Slit främlingar i små bitar, sa häxan.

Lyckligtvis hörde plåtmannen vargarna komma. Plåtmannen högg av vargarna deras huvuden med sin yxa. Häxan blåste i sin visselpipa två gånger och nu kom en flock kråkor flygande.

- Hacka främlingarna i små bitar, sa häxan.

Den här gången såg fågelskrämman kråkorna komma. En efter en vred han halsen av varje kråka. Nu var häxan rasande. Hon blåste tre gånger i sin visselpipa för att hämta en svärm av bin.

- Stick ihjäl främlingar! skrek hon.

Fågelskrämman strödde snabbt ut halm över Dorothy, Toto och lejonet för att skydda dem från bina. Bina försökte attackera plåtmannen, men de förstörde bara sina taggar mot hans plåtkropp. Häxan tog fram sitt sista trick. Hon hade en hatt som gav ägaren tre önskningar. När hon satte på sig hatten dök det upp en massa magiska apor.

- Döda främlingarna! skrek häxan.

Aporna flög iväg och grep tag i fågelskrämman och släppte ner honom i ett träd. De slängde plåtmannen mot en sten och krossade honom i bitar. De band fast lejonet och de tog Dorothy med sig till häxan. När häxan såg Dorothys silverskor tänkte hon att hon måste stjäla dem. Silverskorna gav ägaren stor kraft, men det visste inte Dorothy.

Häxan la en osynlig järnstång på marken. Dorothy snubblade över den och en av hennes skor föll av.

- Ge mig tillbaka min sko, sa Dorothy.
- Aldrig och jag kommer att ta den andra också, sa häxan.

Dorothy blev arg och kastade en hink vatten över häxan.

- Jag smälter! ropade häxan.

Häxan började att krympa. Snart var det bara en brun pöl med en silversko kvar utav häxan. Dorothy tog på sig sin sko igen. Häxans slavar dansade av glädje när de hörde att häxan var död. Dorothy befriade lejonet och hittade plåtmannen och satte ihop honom igen och fågelskrämman blev som ny med lite ny halm.

- Låt oss hämta våra belöningar, sa Dorothy.

Den här gången var tronen i palatset tom, men de hörde en röst.

- Jag är trollkarlen. Varför söker du mig?
- Vi har kommit för att få våra belöningar för vi har dödat den elaka häxan i väst, sa Dorothy.

Bakom en skärm såg de en liten man med glasögon.

- Vem är du? sa plåtmannen.
- Jag är trollkarlen, men du kan kalla mig Oz, sa trollkarlen.
- Men hur förklarar du det gröna huvudet, damen med vingarna, odjuret med fem ögon och eldkulan? sa fågelskrämman.
- De var bara tricks, sa Oz. Jag är ingen riktig trollkarl. Jag kommer inte ens härifrån. Jag åkte i en luftballong som blåste ur kurs. Eftersom jag kom från himlen trodde folket som bodde här att jag var en trollkarl. De bad mig att härska i deras land och jag byggde upp smaragd staden. Häxorna var mina enda fiender.
- Men hur blir det med våra belöningar? sa lejonet.
- Ni behöver dem inte, sa Oz. Fågelskrämman du är full av idéer och har redan en hjärna. Lejonet du är modig, du saknar bara självförtroende. Plåtmannen du behöver inte ett hjärta det gör bara de flesta olyckliga.
- Men du lovade oss, sa Dorothy.
- Jag ska göra mitt bästa, suckade Oz.

Nästa dag samlade Oz alla utanför palatset. Han tog fågelskrämmans huvud och stoppade in en handfull nålar och sa att det skulle göra honom vass. Sedan gav trollkarlen plåtmannen en hjärtformad kudde. Till lejonet gav han en grön flaska och sa till honom att drick det så skulle han få mod. Slutligen ledde han Dorothy till sin luftballong.

- Skynda dig, ropade Oz till Dorothy.

Men Dorothy kunde inte hitta sin hund, Toto. När hon hittade Toto var det för sent, luftballongen hade redan gett sig av.

- Nu kommer jag aldrig hem, grät Dorothy.
- Du kan fråga den goda häxan Glinda, sa lejonet.

Dorothy och hennes vänner gav sig iväg igen. När de kom till slottet berättade Dorothy för Glinda hela historien.

- Jag är säker på att jag kan få dig hem, sa Gilda leende. Dina silverskor kan ta dig hem. Slå bara ihop klackarna tre gånger och säg vart du vill åka. Dorothy sa adjö till sina nya vänner. Sedan tog hon Toto i famnen och slog ihop klackarna och sa:
 - Ta mig hem till Kansas.

Frågor till Trollkarlen från OZ.

1. Vart bodde Dorothy?

2. Vad hände med hennes hus?

3. Vart landade huset?

4. Vart bodde trollkarlen?

5. Vilka träffade Dorothy längs den gula Tegelvägen?

6. Vad önskade sig fågelskrämman utav trollkarlen?

7. Varför kunde inte plåtmannen röra sig?

8. Vad hände vid vallmofältet?

9. Vad ville trollkarlen att de skulle göra innan han skulle hjälpa dem?

10. Vad hände när den elaka häxan blåste i sin visselpipa?

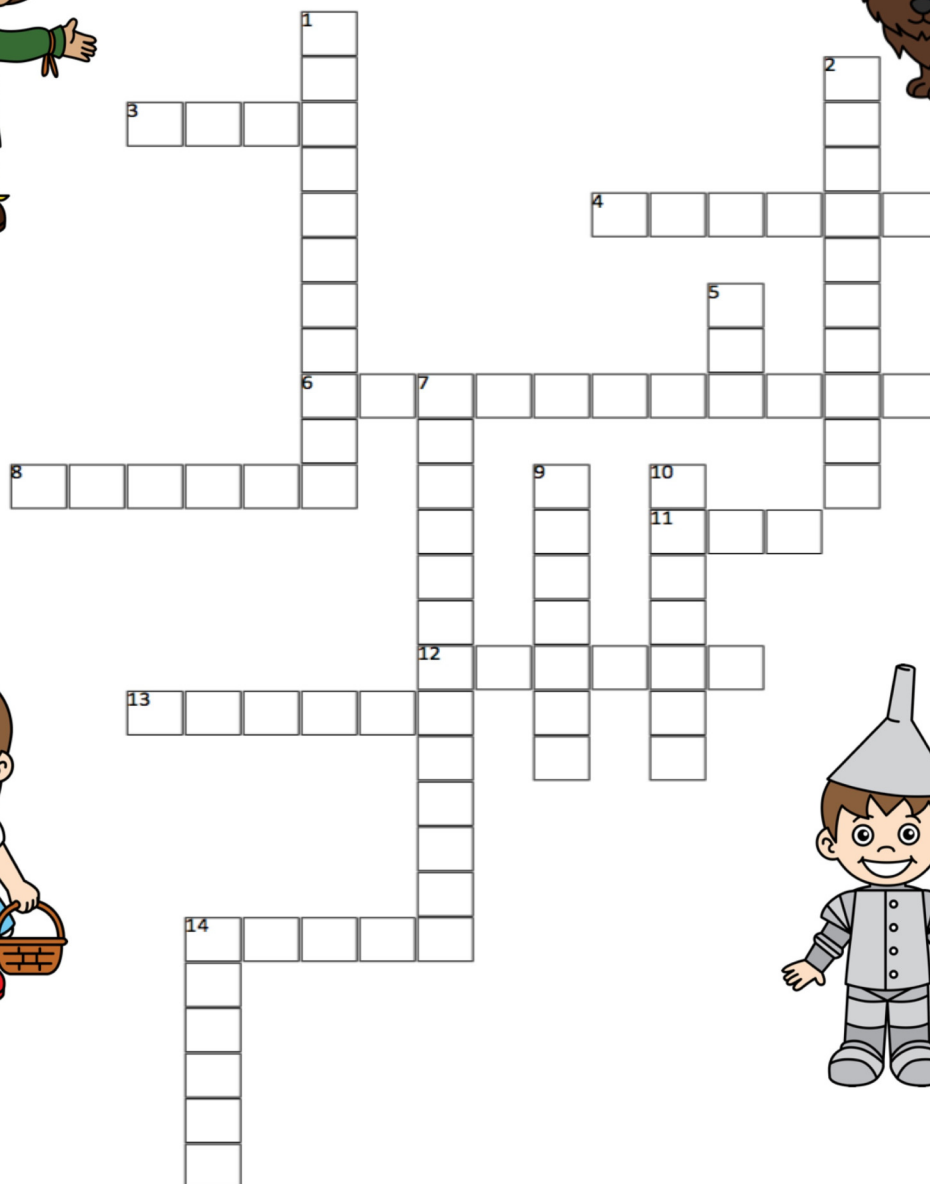
11. Hur gick det med deras belöningar?

12. Varför trodde människorna att han var en trollkarl?

13. Hur kom Dorothy hem igen?

KORSORD TROLLKARLEN FRÅN OZ

VÅGRÄT

3. Namnet på Dorothys hund.
4. Plåtmannen önskade sig ett
6. Vad flög trollkarlen iväg med?
8. Det var en som flyttade på hennes hus.
11. Lejonet önskade sig....
12. Staden som Dorothy kom ifrån.
13. Färgen på Dorothys skor.
14. Hon försökte att ta Dorothys skor.

LODRÄT

1. Han styrde i Smaragd staden.
2. Han kunde inte röra sig när Dorothy hittade honom.
5. Färgen på Tegelvägen.
7. Han var den första som Dorothy träffade på vägen.
9. Han var den sista som Dorothy träffade på vägen.
10. Så hette staden där trollkarlen bodde.
14. Fågelskrämman önskade sig....

MARINAS KLASSRUM

marinasklassrum@gmail.com

Marinas_klassrum

Tack för att du har laddat ner mitt material.

- Det är tillåtet att använda mitt material för privat bruk och enskilda klassuppsättningar.
- Vill du dela med dig av materialet till kollegor ber jag dig att hänvisa till min sida på skolmagi.se
- Inspireras av materialet men du får inte bearbeta eller ändra i materialet.
- Du får inte använda materialet eller bilderna för att sälja det vidare.

Hoppas att du får användning av detta i din undervisning.

Bilderna har jag köpt från

